

24. ledna 2012 Brněnský deník str. 6 Názory

MIKULÁŠ BEK Masarykova univerzita, vysoké školy jak vidí navrhované změny ve školství

Odmítl jsem konkrétní předložené návrhy zákonů, to ale neznamená, že jsem proti reformám vysokého školství. Naopak. To mě patrně odlišuje od části účastníků protestů. Nemyslím si, že současný legislativní stav u nás je nejlepším ze všech možných. Dovolte mi připomenout některé okolnosti diskuze o reformách.

Zaprvé: tradičně jsou role v českém vysokém školství rozděleny. Univerzita Karlova hraje roli konzervativní „kotvy“ systému, my jsme tím, kdo prosazuje a zavádí změny.

Vzpomeňme zavedení strukturovaného studia podle „boloňského modelu“, využití informačního systému jako nástroje kultivace studijního prostředí nebo prvenství v potírání plagiátorství pomocí vlastního softwaru. V současnosti se někteří pražští kolegové v diskusi nad návrhem vysokoškolského zákona podivují nad tím, že by akreditační agentura hodnotila jen vnitřní systém hodnocení studijních oborů, který očividně nemají. My už jej tři roky provozujeme a považujeme jej za nepostradatelný nástroj zlepšování studijních podmínek. Vnitřní kultura Masarykovy univerzity je dlouhodobě nakloněna změnám a reformám.

Zadruhé: podívejme se na aspirace, které naše univerzita má. Kdybych stál v čele regionální univerzity, jejímž cílem je postoupit z dvacátého místa v České republice na patnácté, mohl bych si říci, že nejlepší je nechat vše tak, jak je. Stačilo by se soustředit na drobné vnitřní změny.

Masarykova univerzita ale dnes patří do šesté stovky světových univerzit v populárních žebříčcích a chce v historicky dohledné době postoupit mezi skutečnou evropskou elitu. Navíc realizuje jeden z největších evropských projektů budování výzkumné infrastruktury, který zvýší standardy v náročnosti na personální obsazení a vědecký výkon. Abychom mohli naše aspirace realizovat, potřebujeme legislativu, která nám umožní mezinárodní konkurenceschopnost. Za nejdůležitější považuji změnu pojetí profesorských a docentských pozic směrem k mezinárodně obvyklé praxi. Nevidím žádný důvod pro to, aby pro nás nadále profesory a docenty vyráběli jinde, zejména na horších univerzitách, a abychom my vyráběli profesory pro jiné univerzity. Klíčová je také změna akreditací. Raději se nechám akreditovat profesionální agenturou než svými konkurenty, kteří sedí v pracovních skupinách akreditační komise, která často rozhoduje nahodile a bez vnitřní koherence. Neméně důležitý je přechod ke kontraktovému financování na delší časové období a potvrzení autonomie univerzity v hospodářské oblasti.

Zachování současného stavu tedy není mým cílem a bylo by v rozporu se zájmy naší univerzity.

Změna současného stavu ve vysokém školství však může nastat jen tehdy, když se nakonec stát a univerzity dohodnou. To není snadné, ale je to nezbytné.

Zdroj: < Brněnský deník, 24. ledna 2012, str. 6 Názory >